

ВАСИЛ ЦОНЕВ
ПРАЗНИЧЕН ФЕЙЛЕТОН

chitanka.info

Извикаха ме и ми казаха:

— Слушай бе, помниш ли какви хубави празнични фейлетони пишеше едно време? Точно един подобен ни трябва сега.

Съгласих се и седнах да пиша.

Наистина — много хубави празнични фейлетони пишех едно време. Бяхме гладни, на краката си носехме гуменки, на гърба — преправени женски палта, тежахме по четиридесет кило, но бяхме сякаш направени от искри. Не живеехме, а пламтахме. Още помня един от тогавашните фейлетони — „Леви, леви — кой там бърка с десния крак“. И слънце имаше в него, и синьо небе, и развени знамена...

Трябва просто да се съсредоточа, да изпадна в същото празнично настроение...

— Тате, вънка децата ти драскат колата.

Изскочих, разгоних децата и се върнах разярен.

По дяволите! Сега трябва отново да се съсредоточавам.

Чакам само да си спомня какво настроение имах едно време...

Телефонът извъня.

— Ало, чорбаджи. Половината от керемидите за вилата са изпотрошени. Ела да ги видиш.

Сили небесни! Как не ги е срам! По дяволите!

Вратата се отвори с трясък. Влезе жена ми и показа синя фаянсова плочка.

— Погледни. А бяхме поръчали за банята розови!

Господи помилуй. Как може такива хора? Нали хиляди пъти им повторих: „Ро-зо-ви“!

Треснах по масата и бях готов да скоча и да коля, и да беся. Но се сетих за празничния фейлетон и отново седнах. Ама защо седнах, и аз не знам. Няма го това пусто красиво настроение, което имах навремето, нещо се обърка с нас, нещо ни пречи да пишем искрено и красиво, но какво?

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.